

***Ervaringskennis geldt als belangrijke pijler in de zorg.
Deze kennis is een derde bron naast professionele en wetenschappelijk kennis.***

Terminologie

Een eerste opdracht in het proces met de werkgevers was het definiëren zelf van de term 'ervaringswerker'. In de praktijk en in de literatuur circuleren immers meerdere begrippen.

Het uitgangspunt in deze visietekst is dat niet iedereen met een patiënt- of cliëntervaring in de geestelijke gezondheids- en verslavingszorg ook een ervaringswerker is. Het is belangrijk om een onderscheid te maken tussen:

- 1/- □ cliëntervaringen: een persoon die in zijn cliëntenpositie eigen ervaringen opbouwt rond zijn psychische kwetsbaarheid en herstelmogelijkheden.
- 2/- □ ervaringskennis: stoelend op de eigen ervaringen en deze van anderen, evenals stoelend op andere bronnen, via analyse en reflectie komen tot een kennis op metaniveau (die de eigen cliëntrelatie overstijgen).
- 3/- □ ervaringsinzet: ervaringskennis inzetten in de omgang met anderen, zonder bijkomende vorming of scholing, dus eerder spontaan ontwikkelend vanuit eigen aanvoelen en/of feedback van anderen.
- -4/ ervaringsdeskundigheid: via vorming en opleiding vaardigheden ontwikkelen met de doelstelling ervaringskennis in te zetten binnen de zorg.
- - □5/□ ervaringswerk: een ervaringsdeskundigheid waarvan men een beroep heeft gemaakt; het gaat om 'geschoolde arbeid' binnen een professionele context. De ervaringswerker heeft een werknemersstatuut binnen een bepaalde beroepspraktijk in de geestelijke gezondheids- en/of verslavingszorg, is aangeworven met een arbeidscontract. Hij/zij is tegelijk een geschoolde professional, die de nodige competenties heeft verworven om als gelijkwaardige collega op de werkvloer te kunnen meewerken. Zijn/haar opdracht is beschreven in een beroeps- en functieprofiel.